

UCHWAŁA NR XII/166/2019

RADY MIASTA GNIEZNA

z dnia 25 września 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gnieźnie.

Na podstawie art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), Rada Miasta Gniezna uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za **bezzasadną** skargę **p. S. P.** na działalność dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gnieźnie.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Gniezna, którego jednocześnie zobowiązuje się do przestania skarżącemu odpisu uchwały.

§ 3. Uchwała obowiązuje od dnia podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 4 września 2019r. do Urzędu Miejskiego w Gnieźnie wpłynęła skarga Pana S. P. (zwanego dalej „skarżącym”) na działalność dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gnieźnie (zwanego dalej „dyrektorem MOPS w Gnieźnie”), w imieniu, którego skargę złożył jego pełnomocnik Andrzej S. Skarżący zarzucił dyrektorowi MOPS w Gnieźnie bezprawne jego zdaniem zawieszenie mu prawa do zasiłku stałego. Skarga została przekazana do rozpoznania Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miasta Gniezna.

W toku postępowania wyjaśniającego komisja ustaliła, że skarżący jest obywatelem Białorusi, któremu przysługuje „status uchodźcy”. W Gnieźnie przebywa od 10 lipca 2019r. i nie posiada miejsca zamieszkania. Jest osobą bezdomną. Przed przyjazdem do Gniezna skarżący był podopiecznym GOPS w Łławie. Ustalono, że w okresie od grudnia 2017r. do czerwca 2019r. przysługiwało mu prawo do zasiłku stałego. Świadczenie wypłacał GOPS w Łławie. W dniu 28 czerwca 2019r. GOPS w Łławie uchylił decyzję o przyznaniu prawa do zasiłku stałego od dnia 1 lipca 2019r.

Po przyjeździe do Gniezna, w dniu 25 lipca 2019r., skarżący złożył wniosek w MOPS w Gnieźnie o wypłatę zasiłku stałego. Postępowanie wyjaśniające było prowadzone przez dyrektora MOPS w Gnieźnie do dnia 20 września 2019r. i zakończyło się wydaniem decyzji o przyznaniu prawa do zasiłku stałego wraz z obowiązkiem spłaty za okres od dnia złożenia wniosku.

Wątpliwości interpretacyjne ujawnione w trakcie postępowania prowadzonego przez MOPS w Gnieźnie dotyczyły statutu osoby bezdomnej w kontekście przepisów uprawniających do wypłaty zasiłku. Co do zasady gminą zobowiązaną do wypłaty zasiłku osobie bezdomnej jest bowiem gmina, na terenie której bezdomny posiadał ostatni adres zameldowania na pobyt stały. Skarżący nigdy nie był natomiast zameldowany w Polsce na pobyt stały. Wobec powyższego, dyrektor MOPS w Gnieźnie zwrócił się z pismem do Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej o wyjaśnienie powstałych wątpliwości. W dniu 17 września 2019r. do MOPS w Gnieźnie wpłynęła odpowiedź, z której wynika, że gminą zobowiązaną do wypłaty świadczenia jest gmina miejsca pobytu.

Wobec usunięcia wszelkich wątpliwości dotyczących statusu skarżącego w dniu 20 września 2019r. dyrektor MOPS w Gnieźnie wydał decyzję o przyznaniu mu zasiłku stałego.

Z uwagi na powyższe wyjaśnienia komisja ustaliła, że wbrew twierdzeniom skargi skarżącemu nigdy nie zawieszono prawa do zasiłku stałego. Mocą decyzji z dnia 28 czerwca 2019r., wydanej przez dyrektora GOPS w Łławie skarżący utracił bowiem prawo do zasiłku stałego. Następnie, wobec zmiany miejsca pobytu, skarżący ponownie uzyskał prawo do zasiłku stałego na podstawie decyzji z dnia 20 września 2019r., wydanej przez dyrektora MOPS w Gnieźnie. Komisja ustaliła ponadto, że w sprawie nie doszło do przekroczenia terminu na załatwienie sprawy i rozpoznanie wniosku o wypłatę zasiłku stałego. W dniu 14.08.2019r. - ze względu na wątpliwości interpretacyjne dotyczące statusu skarżącego – dyrektor MOPS w Gnieźnie poinformowała skarżącego o wydłużeniu terminu na załatwienie sprawy do dnia 25 września 2019r. Jak ustalono, postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji w dniu 20 września 2019r., a więc przed upływem wyznaczonego w tym celu terminu.

Z uwagi na powyższe skargę należało uznać za bezzasadną.